

पारिभ्रवं, चि, (परि + भ्रु + अच् । ततः प्रज्ञा-
द्यम् ।) चञ्चलम् । इत्यमरः । ३।१।७५ ॥ (यथा,
रघुः । ३।११ ।

“तयोपचाराञ्जलिखिन्नहस्तया ।

ननन्द पारिभ्रवनेत्रया वृषः ॥”)

आकुलः । इति मेदिनी । वे, ६० ॥ (स्त्री, तीर्थ-
विशेषः । यथा, महाभारते । ३।८३।१२ ।

“ततः पारिभ्रवं गच्छेत्तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ।
अग्निदोमातिरात्राभ्यां फलं प्राप्नोति भारत ॥”
पुं, जलपत्नी । इति रामानुजः ॥ यथा, रामा-
यणे । ४।२७।२३ ।

“पारिभ्रवणैश्चैव बहिर्लोकैश्च निनादिता ।
रमणीया नदी सौम्या मुनिसङ्गनिषेविता ॥”
पञ्चममन्वन्तरीयप्रकृतिविशेषः । यथा, हरि-
वंशे । ७।२७ ।

“देवाश्चाभूतरजसस्तथा प्रकृतयोऽपरे ।
पारिभ्रवश्च रैभ्यश्च मनोरन्तरमुच्यते ॥”)

पारिभद्रः, पुं, (परितो भद्रमस्मात् । परिभद्र-
स्ततः प्रज्ञाद्यम् ।) वृत्तविशेषः । पालिता-
मादार इति भाषा ॥ तत्पठ्यायः । निम्बतरुः २
मन्दारः ३ पारिजातकः ४ । इत्यमरः । ३।१।२६ ॥
रक्तकुसुमः ५ क्षमिन्नः ६ बहुपुष्पः ७ रक्तकेसरः ८
इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणः । अनिल-
श्लेष्मशोथमेदःक्षमिनाशिलम् । अस्य पुष्पगुणः ।
पित्तरोगकर्णव्याधिनाशिलम् । इति भाव-
प्रकाशः ॥ देवदारु । इति मेदिनी । सरल-
वृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यज्ञवाहस्य
पुत्रविशेषः । ज्ञचद्वीपस्य वर्षविशेषः । यथा,
भागवते । ५।२०।६ ।

“तद्द्वीपाधिपतिः प्रियव्रतात्मजो यज्ञवाहः
स्वसुतेभ्यस्तन्नामानि सप्त वर्षाणि अभजत् ।
सुरोचनं सौमनस्यं रमणकं देववर्चं पारिभ-
माध्यायनमभिज्ञातमिति ॥”)

पारिभद्रकः, पुं, (पारिभद्र एव । स्वार्थे कन् ।)
देवदारुवृत्तः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते ।
१।१२५।३ ।

“पलाशैस्त्रिलोकैश्चैव स्वल्पकैः पारिभद्रकैः ॥”)
निम्बवृत्तः । कुष्ठौषधे, स्त्री । इति राज-
निर्घण्टः ॥

पारिभायं, स्त्री, (परिभाय रोगादिनाशाय
हितम् । परिभव + अच् ।) कुष्ठौषधम् । इत्य-
मरः । ३।१।२६ ॥ परिभ्रुवो भावः । जामिनी
इति भाषा ॥ यथा,—

“साक्षित्वं पारिभायश्च दानं ग्रहणमेव च ।
विभक्ता भ्रातरः कुशुंर्नाविभक्ताः परस्परम् ॥”
इति दायभागः ॥

पारिभाषिकं, स्त्री, (परिभाषात् आगतम् । परि-
भाषा + अच् ।) परिभाषयायं बोधकं पदम् ।
यथा । तत्राशुनिकसङ्केतः परिभाषा तथा अर्थ-
बोधकं पदं पारिभाषिकम् । यथा शास्त्र-
कारादिसङ्केतितनदीवृद्धादिपदम् । इति शक्ति-
वाद महाधरः ॥

पारिमाख्यं, स्त्री, (परिमखलस्य परमायो-
भावः । परिमखल + अच् ।) परमाद्युपरि-
मायम् । यथा, भाषापरिच्छेदे । १५ ।

“पारिमाख्यभिन्नानां कारणत्वमुदाहृतम् ॥”
पारिसुखिकः, चि, (परिसुखं वर्तते इति । “परि-
सुखश्च ॥” ४।४।२६ । इति ठक् ।) परि-
सुखेय तिष्ठति यः । सम्मुखवर्त्तौ । परिसुख-
शब्दात् षिकप्रत्ययनिष्पन्नः ॥

पारियात्रः, पुं, (परितो यात्रया वृष्यते । “श्रेष्ठे ॥”
४।२।६२ । इत्यम् ।) पारियात्रपर्वतः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, गीताध्याये । ३।४२ ।

“माहेन्द्रशक्तिमलयर्चकपारियात्राः
सस्यः सविन्ध्य इह सप्तकुलाचालाख्याः ॥”)
पारियात्रिकः, पुं, (पारियात्र एव । स्वार्थे ठक् ।)
पारियात्रः । इति हेमचन्द्रः । ४।६७ ॥

पारियानिकः, पुं, (परियानं प्रयोजनमस्य । परि-
यान + अच् ।) अक्षरथः । इति हेमचन्द्रः ।
३।४१६ ॥ परिघातिकोऽपि पाठः ॥

पारिरचकः, पुं, (परिरचति आत्मानमिति ।
परि + रच् + क्तुल् । ततः प्रज्ञाद्यम् ।)
मस्करौ । तापसः । इति हेमचन्द्रः । ३।४७४ ॥

पारिषः, पुं, वृत्तविशेषः । पलाशपिपुल इति
गजहृत् इति च भाषा ॥ तत्पठ्यायः ।
फलीशः २ कपित्थतः ३ कमखलुः ४ गर्ह-
भाखः ५ कन्दरालः ६ कपीतनः ७ सुपा-
र्यकः ८ अस्य गुणाः । दुर्जरत्वम् । क्षिण-
त्वम् । क्रमिःशुक्रकफप्रदत्वम् । फले अम्लत्वम् ।
मूले मधुरत्वम् । कषायत्वम् । खाडुमल्लक-
त्वञ्च । इति भावप्रकाशः ॥

पारिषदः, पुं, परिषदि तिष्ठति यः । (परिषदि
साधुः । परिषदो ययः इत्यत्र योगविभागात्
यः ।) सभास्थः । तत्पठ्यायः । सभ्यः २ सभा-
स्तारः ३ सभासत् ४ परिषद्वलः ५ पथेद्वलः ६

पारिषद्यः ७ पार्श्वदः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, महाभारते । २।१०।३२ ।

“शङ्कुकर्णसुखाः सर्वे दिद्याः पारिषदास्तथा ॥”
परिषद इदम् । “पत्रार्थपरिषदश्च ॥” ४।
३।१२३ । इति अच् ।) परिषत्सम्बन्धिनि, चि ॥

पारिषदा, पुं, (परिषदं समवेति । “परिषदो
ययः ॥” ४।४।४४ । इति ययः ।) पारि-
षदः । इति शब्दरत्नावली ॥

पारिहारिकः, चि, (परिहारे साधुः । परिहार
+ अच् ।) परिहारकर्त्ता । परिहारं करोति
यः इत्यर्थे षिकप्रत्ययनिष्पन्नः ॥

पारिाभ्यः, पुं, (परिह्रियते इति । परि + ह्रि +
अच् ।) ततः प्रज्ञाद्यम् ।) वलयः । इत्यमरः ॥
परिहारले, स्त्री ॥

पारिहास्यं, स्त्री, (परिहास + अच् ।) परि-
हासस्य भावः । परिहासद्वारा कृतम् । यथा,
श्रीभागवते । ६। अजामिलोपाख्यानम् । २।१४।
“साङ्ख्यं पारिहास्यं वा स्तोमं हेलनमेव वा ।
वैकुण्ठनामयहस्यमशेषाधरं विदुः ॥”

“नन्वयं पुत्रनामाग्रहीतु न भगवन्नाम तत्राहुः ।
साङ्ख्यं पुत्रादौ सङ्केतितम् । पारिहास्यं परि-
हासेन कृतम् । स्तोमं गीतालापपूरणार्थं
कृतम् । हेलनं किं विष्णुनेति सावज्ञमपि च
वैकुण्ठनामोच्चारणम् ॥” इति तट्टीकायां
श्रीधरस्वामी ॥

पारौ, स्त्री, (पारयत्नयेति । पू पूर्त्तौ + षिच् +
अच् । ततो डीष् ।) पूरः । जलसम्बन्धः ।
कर्करी । हस्तिपादरज्जुः । इति मेदिनी । रे, ५६ ॥

पार्ची । परागः । इति विश्वः ॥ (पीयतेऽनेति ।
पा + क्षिप् । तद्रातीति । रा + कः । डीष् ।)
पानपात्रम् । इति त्रिकाश्रेष्ठः ॥ (यथा,
राजतरङ्गिण्याम् । ४।३७३ ।

“कर्पूरपारीपतितं मौरेयमिव हारितम् ॥”)
दोहनपात्रम् । इति जटाधरः ॥

पारौचितः, पुं, पारौचितराजः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ जनमेजयः । पारौचितोऽप्ययं इत्यर्थे
ष्यप्रत्ययनिष्पन्नः ॥ (यथा, देवीभागवते । २।
११।१२ ।

“ततः सुवर्णवस्त्राक्षो राजा काशीपतिः किल ।
वपुष्टर्मा शुभां कन्यां ददौ पारौचिताय च ॥”)

पारौखः, चि, (पारं गामीति । पार + “अवार-
पारयन्ताहुकामं गामी ॥” ५।२।११ । इति
खः ।) पारगमनकर्त्ता । पारं गच्छति इत्यर्थे
शीनप्रत्ययनिष्पन्नः ॥ (यथा, भट्टिः । २।४६ ।

“त्रिवर्गपारौखमसौ भवन्त-
मध्यासयन्नासनमेकमिन्द्रः ॥”)

पारौन्द्रः, पुं, (ए पालने + कर्मणि इन् । पारिः
पशुस्तस्य इन्द्रः ।) सिंहः । अजगरसर्पः । इति
हेमचन्द्रः ॥

पारौरणः, पुं, (पार्थां जलपूरे रणं यस्य ।)
कमठः । दण्डः । पटशाटकः । इति विश्वः ॥

पारुः, पुं, (पिबति रसानिति । पा + “वाहु-
लकात् पिबतेश्च । ४।१०१ । इत्यत्र उञ्चल-
दत्तोक्ता रुः ।) वृद्धिः । स्वर्थः । इत्युणादि-
कोषः ॥

पारुख्यं, स्त्री, (परुषस्य भावः । परुष + अच् ।)
अप्रियभाषणम् । तत्पठ्यायः । अभिवादः २ ।
इत्यमरः । १।६।१४ ॥ तत्तु चतुर्विधवाङ्मय-
पाषाण्तगतपापविशेषः । यथा,—

“पारुख्यमनृतश्चैव पैशुन्यश्चापि सर्वशः ।
असम्बद्धप्रलापश्च वाङ्मयं स्याच्चतुर्विधम् ॥”
इति तिथ्यादितत्वम् ॥

परुषत्वम् । दुर्वाक्यम् । इति मेदिनी । वे, ६४ ॥
इन्द्रस्य जननम् । इति विश्वः ॥ अगुरु । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

पारुख्यः, पुं, (परुषस्य भावः पारुख्यं दुर्वाक्यं
तद्वि चोतिवाक्यमस्ति अस्यास्मान् वा इत्यच् ।)
वृद्धस्यतिः । इति मेदिनी । वे, ६४ ।

पारैरकः, पुं, (वध्यादेः पारमीर्त्ते गच्छ-
तीति । ईर् + क्तुल् ।) खड्गः । इति शब्द-
माला ॥